

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากภาษาอังกฤษมีความสำคัญในประเทศต่าง ๆ ในฐานะที่เป็นภาษาสากล จึงมีประชาชนจำนวนมากหลายร้อยล้านคนใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติ และเป็นภาษาต่างประเทศ ได้มีการใช้ภาษาอังกฤษในวงการศึกษา วิทยาการต่าง ๆ ธุรกิจและการต่างประเทศ ฯลฯ และเพราะความสำคัญของภาษาอังกฤษดังกล่าว จึงได้มีการบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งในทุกระดับการศึกษาของไทย ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งนักเรียนไทยต้องใช้เวลาเรียนประมาณ 10-12 ปี แต่ผลปรากฏว่าการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในทุกทักษะ ไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ยังอยู่ในระดับไม่คี่พอ ดังความเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งไทยและต่างประเทศ ซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่า "ผล การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนและในมหาวิทยาลัย ในปัจจุบันโดยทั่วไปนั้นยังอยู่ในระดับไม่คี่..."¹

ปัญหาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระยะเวลาที่ผ่านมา อาจสรุปได้ว่า เนื่องจากสาเหตุสำคัญ 3 ประการคือ

[1. ปัญหาเกี่ยวกับครู ปัญหานี้อาจแบ่งกล่าวได้ดังนี้

1.1 สมรรถภาพของครู ครูภาษาอังกฤษจำนวนหนึ่งมีปัญหาเกี่ยวกับความรู้ภาษาอังกฤษ และระเบียบวิธีสอน ครูที่สอนภาษาอังกฤษในระดับต่าง ๆ

¹พรวิณี สาคริก, "ข้อคิดเห็นในเรื่องการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปลาย," จันทร์เกษม 98 (มกราคม-กุมภาพันธ์ 2514) : 59.

ยังมีความรู้ภาษาอังกฤษไม่ดีพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษา และระดับ
 ประถมศึกษาตอนปลาย¹ ครูภาษาอังกฤษบางคนมีปัญหาในด้านความรู้ ด้านการ
 ออกเสียง และความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา นอกจากนี้ยังมีครูภาษา
 อังกฤษจำนวนหนึ่งที่ไม่ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก แต่ต้องสอนภาษา
 อังกฤษ จึงทำให้ไม่มีความรู้ภาษาอังกฤษดีพอ² ในปัจจุบันนี้อาจจะจัดครูภาษาอังกฤษ
 ออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้สองประเภท ประเภทที่หนึ่งนั้นมีความรู้ภาษาอังกฤษดี
 แต่ขาดความรู้ในเรื่องระเบียบวิธีสอน ส่วนอีกประเภทหนึ่งนั้นรู้ระเบียบวิธีสอน แต่
 ความรู้ภาษาอังกฤษไม่ดีพอ ซึ่งแท้ที่จริงแล้ว ความรู้ในทั้งภาษาและระเบียบวิธีสอน
 เป็นของคู่กัน ครูภาษาอังกฤษควรจะได้มีความรู้ภาษาอังกฤษดีควรแก่ระดับชั้นที่ตน
 ต้องสอน มีความเข้าใจในระเบียบวิธีสอน รู้เทคนิควิธีต่าง ๆ และสิ่งซึ่งจะเป็น
 ประโยชน์ต่อการเรียนการสอน เช่น วิชาภาษาศาสตร์ จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยา
 การเรียนรู้ ฯลฯ ด้วย

1.2 ความกระตือรือร้นในการปรับปรุงสมรรถภาพ

ครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เป็นครูประจำการในระดับมัธยมศึกษา
 และระดับประถมศึกษาตอนปลาย จึงมีชั่วโมงสอนหลายชั่วโมงต่อสัปดาห์ ไม่ค่อยมี
 โอกาสรับการอบรมเพิ่มเติม และไม่ค่อยมีเวลาอ่านหนังสือหาความรู้เพิ่มเติม แท้
 ที่จริงแล้ว ครูภาษาอังกฤษจำเป็นต้องปรับปรุงตนเองตลอดเวลา โดยเข้ารับการ
 อบรมสำหรับครูประจำการ อ่านวารสารภาษาอังกฤษ หาโอกาสฝึกทักษะต่าง ๆ
 โดยเฉพาะการพูดและการฟังกับเจ้าของภาษา หรือรับฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษ เป็น
 ต้น

¹ พวงเพ็ญ อินทประวัตติ, การสอนภาษาอังกฤษ แนวคิดและวิธีสอน.

(สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2520), หน้า 72.

² กานดา ณ ถลาง, วิธีสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา (นครหลวง

กรุงเทพธนบุรี : ศูนย์ภาษาอังกฤษของโครงการพัฒนามหาวิทยาลัย, 2515),
 หน้า 19.

2. ปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน อาจแบ่งกล่าวได้ดังนี้

2.1 แรงจูงใจ มีนักเรียนไทยจำนวนน้อยที่เขียนภาษาอังกฤษด้วยแรงจูงใจภายใน คือเห็นคุณค่าและประโยชน์ของภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่จะเรียน เนื่องจากแรงจูงใจภายนอก เช่น เพื่อเอาใจพ่อแม่หรือผู้ปกครอง การได้รับเงินเดือนสูง การได้ไปต่างประเทศง่ายเข้า ฯลฯ เคนเนธ เมทโฮลด์ (Kenneth Methold) กล่าวว่า เด็กไทยในระดับประถมศึกษาเรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้เป็นที่ชื่นชมยินดี หรือเอาใจพ่อแม่และผู้ปกครอง¹ ซึ่งมีผลทำให้การเรียนภาษาต่างประเทศไม่ได้ผลดี

2.2 พื้นฐานภาษาไทย นักเรียนไทยยังขาดการฝึกฝนให้ใช้ทักษะบางอย่างในภาษาไทย เช่น ทักษะการพูด การเขียน ฯลฯ ให้ถูกต้อง และเนื่องจากพัฒนาการในภาษาแม่ มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเรียนภาษาที่สอง ดังที่ พรพนิตี สาคกริก กล่าวว่า ในการเรียนภาษาใหม่ บุคคลจะมีการถ่ายถอดแบบการเรียน ความรู้ในส่วนประกอบของภาษาเดิม คือ เสียง ระบบคำ และระบบโครงสร้างไวยากรณ์ ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น เด็กซึ่งอ่านเรื่องแล้วสรุปใจความไม่ได้ หรือเขียนวกไปวนมา หากย้อนกลับมาดูการอ่านหรือเขียนภาษาไทยก็จะมีปัญหาเช่นเดียวกัน² จึงควรมุ่งสอนทักษะเหล่านี้ในภาษาไทยให้ดีกว่า นอกจากนี้ยังมีการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกันว่า ทักษะการอ่านในภาษาแม่จะสามารถถ่ายถอดไปยังภาษาที่สองได้ด้วย³

¹Kenneth Methold, "Motivating the Learning of English in the Primary School," รายงานการสัมมนาเรื่องหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา (กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, 2511), หน้า 161-165.

²พรพนิตี สาคกริก, "ข้อคิดเห็นในเรื่องการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปลาย," จันทร์เกษม : 69.

³Khun Kanda Thammongkol, "Techniques of Testing Reading Skill," ภาษาสร้างสรรค์ VII (March 1977) : 204.

2.3 พื้นความรู้เดิมของนักเรียน นักเรียนในชั้นเรียนหนึ่ง ๆ จะมีความรู้แตกต่างกันมาก จึงทำให้ครูมีปัญหาในการสอน

2.4 การรู้จักช่วยตนเอง นักเรียนขาดการฝึกฝนให้รู้จักหาความรู้หรือฝึกทักษะบางอย่างด้วยตนเอง แม้จะเห็นประโยชน์และคุณค่าของวิชาภาษาอังกฤษ แต่เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีลักษณะธรรมชาติ ยากในการเรียนรู้พอสมควร ต้องการการฝึกทักษะและโปรแกรมการเรียนที่ดี มิฉะนั้นผู้เรียนอาจเกิดความท้อถอยได้ ครูจึงควรฝึกให้นักเรียนรู้จักช่วยเหลือตนเอง เช่น รู้จักใช้พจนานุกรม หรือฝึกทักษะบางอย่างด้วยตนเอง ฝึกอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษง่าย ๆ ฝึกพิมพ์วิหุศึกษาซึ่งมีการสอนภาษาอังกฤษ คู่มือพจนานุกรมภาษาอังกฤษ ฯลฯ

3. สภาพแวดล้อม อาจแบ่งกล่าวได้ดังนี้

3.1 จำนวนนักเรียน โรงเรียนส่วนมากมีนักเรียนห้องละไม่น้อยกว่า 35 คน ซึ่งนับว่าเป็นจำนวนที่มาก สำหรับการสอนภาษาต่างประเทศ ได้มีการวิจัยและลงความเห็นว่าการเรียนจะได้ผลดีถ้ามีนักเรียนในกลุ่มน้อยคน เช่น ในชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นไม่เกินกลุ่มละ 20 คน และชั้นสูงขึ้นไปไม่เกินกลุ่มละ 10 คน¹

3.2 หนังสือและตำราเรียน นักเรียนไทยยังไม่มีหนังสือและตำราเรียนที่เหมาะสม ยังขาดหนังสือเป็นชุดที่มีการเรียงเนื้อหาต่อเนื่องกัน หนังสือเรียนในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายไม่สอดคล้องต่อเนื่องกัน และแต่งโดยผู้เขียนซึ่งมีความคิดเห็นและทัศนคติต่อการเรียนภาษาแตกต่างกัน² นอกจากนี้

¹สุไร พงษ์ทองเจริญ, วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520) หน้า 51

²Vilas Hannarkin, A Handbook on English Language Teaching Methods for Thai Teacher Trainee's (Bangkok : SEAMEO Regional English Language Center, 1970), pp.19-20.

นี้หนังสือยังมีข้อบกพร่อง เช่น เนื้อหาซ้ำซ้อนกัน แบบฝึกหัดไม่เหมาะสม ความดีของการปรากฏของคำศัพท์ใหม่น้อยไป ฯลฯ

3.3 วัสดุอุปกรณ์การสอนภาษาอังกฤษ สิ่งที่ครูและนักเรียนใช้อยู่ในปัจจุบันมักจะเป็นแบบเรียนเล่มเดียว ไม่ได้ใช้สื่อการสอนอื่น ๆ เช่น เครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียง ห้องปฏิบัติการภาษา ฯลฯ มาช่วยเท่าที่ควร ซึ่งอุปกรณ์เหล่านี้จะช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนในการเรียน และเปิดโอกาสได้รับฟังเสียงของเจ้าของภาษา และฝึกการออกเสียงที่ถูกต้อง

3.4 จำนวนชั่วโมงเรียน จำนวนชั่วโมงเรียนของวิชาภาษาอังกฤษไม่มีลักษณะต่อเนื่องกัน มีเรียนสัปดาห์ละไม่กี่ชั่วโมง เช่น ประมาณ 5 ชั่วโมงต่อ 1 สัปดาห์ ตามปกติแล้วการเรียนภาษาจะให้ได้ผล ควรให้มีลักษณะการเรียนแบบเข้มข้น คือเรียนติดต่อกันในช่วงระยะเวลาหนึ่ง โดยเฉพาะในระยะตอนต้น เช่น กำหนดเวลาเรียน 8-10 สัปดาห์ และเรียนวันละ 6 ชั่วโมง และเมื่อนักเรียนมีพื้นฐานที่ถี่แล้ว จึงอาจจัดเวลาให้น้อยลงได้

3.5 การทดสอบ เนื่องจากการทดสอบในระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยมุ่งเน้นไวยากรณ์และทักษะการอ่าน ทำให้ครูผู้สอนเน้นทักษะด้านนี้ จนละเลยทักษะด้านอื่น ๆ

สำหรับการแก้ไขปัญหาของวิชาภาษาอังกฤษในปัจจุบันนี้มีด้วยกันหลายประการ เช่น การยกเลิกการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ให้มีสอนแต่ในโรงเรียนซึ่งมีความพร้อม และให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกในระดับมัธยมศึกษา การจัดอบรมครูประจำการ การนำเอาเทคโนโลยีทางการศึกษาเข้ามาช่วย เช่น ห้องปฏิบัติการภาษา คอมพิวเตอร์โปรแกรม แผ่นเสียง เทป หรือการทดลองใช้อุปกรณ์การเรียนการสอน JILAP ซึ่งมีวิธีการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ ฯลฯ

ความพยายามที่จะนำเอาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาเข้ามาช่วยในการเรียนการสอน ได้มีทั้งในวิชาภาษาอังกฤษและวิชาอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อ

ช่วยแก้ไขปัญหาทางการศึกษาที่โลกปัจจุบันประสบอยู่ อันได้แก่

1. การขยายตัวของประชากร สหประชาชาติได้ประมาณว่าประชากรของโลกจะเพิ่มเป็นสองเท่าในปี 2528

2. การขยายตัวของความรู้ ได้มีการพบข้อเท็จจริงและความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ และได้มีการตระหนักว่าไม่มีใครสามารถเรียนรู้ได้หมดถึงความรู้ที่มีอยู่ และไม่มีโรงเรียนใดสอนได้ทั่ว เพราะจะมีการค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา จึงมีการคิดให้เด็กรู้จักเรียนด้วยตนเอง ให้อ่านหนังสือออกและรู้จักคนอื่น ๆ ที่จำเป็น คึงข้อเท็จจริงที่ว่า เมื่อเด็กจบโรงเรียนจะต้องมีกำหนดเรียนรู้ เกี่ยวกับงาน หรือแก้ปัญหาบางอย่างในชีวิตโดยตนเอง ซึ่งต่างกับการสอนในโรงเรียนซึ่งครูคอยป้อนให้

3. ขบวนการของการศึกษาที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง . . . จากสภาพข้อเท็จจริงที่ว่าสิ่งที่เรียนในโรงเรียนไม่สัมพันธ์กับชีวิตจริงภายนอกโรงเรียน บุคคลต้องเรียนรู้สิ่งใหม่และมีการตัดสินใจ แก่ปัญหาสำคัญ ๆ ในชีวิตด้วยตนเอง เช่น การทำงาน การวางแผนประกอบอาชีพ การแต่งงาน ฯลฯ จึงได้มีผู้เสนอทางเลือกในการศึกษาในแง่ที่ว่าการศึกษาไม่จำเป็นต้องทำในโรงเรียนเสมอไป

ปัญหาทางการศึกษาคงที่ได้กล่าวมาแล้ว ไม่สามารถจะแก้ไขได้โดยระบบการศึกษาในโรงเรียนแบบเดิม เช่น การขยายอาคารเรียน การรับครูเพิ่มขึ้น ฯลฯ จึงมีการเสนอแนวความคิดใหม่ทางการศึกษาคือ การเรียนที่เป็นกระบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิต ซึ่งแนวความคิดนี้ให้ความสำคัญแก่การศึกษานอกระบบ เพื่อให้บุคคลได้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ และปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมซึ่งเปลี่ยนแปลงได้ แนวความคิดใหม่อื่น ๆ ก็มี เช่น แนวความคิดเรื่องการเรียนรู้ด้วยตนเอง แนวความคิดเรื่องความเสมอภาคทางการศึกษา ฯลฯ

¹"นวัตกรรมการดำเนินการเพื่อให้การศึกษาชั้นมูลฐานแก่มวลชนในอาเซียอาคเนย์," วารสารสามัญศึกษา 11 (พฤศจิกายน 2520) : 38-41.

ในบรรดาแนวความคิดใหม่ ๆ ทางการศึกษา มีแนวความคิดสำคัญ 3 ประการ ซึ่งเป็นแนวความคิดพื้นฐานของการสร้างเทคโนโลยีทางการศึกษาและนวัตกรรมต่าง ๆ แนวความคิดเหล่านี้คือ

✓ 1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences) จากแนวความคิดนี้ จึงมีการจัดการศึกษาตามความถนัด ความสนใจ และความสามารถของแต่ละบุคคล เทคโนโลยีทางการศึกษาซึ่งมีแนวความคิดพื้นฐานบนเรื่องนี้ คือ การเรียนแบบไม่แบ่งชั้น (Non-Graded School) บทเรียนแบบโปรแกรม (Programmed Textbook) การสอนเป็นคณะ (Team Teaching) ชุดการสอน (Learning Package) ฯลฯ

2. ความพร้อม (Readiness) เดิมเชื่อว่าความพร้อมเป็นเรื่องของพัฒนาการตามธรรมชาติ แต่ในปัจจุบันเชื่อว่าความพร้อมในการเรียนเป็นสิ่งที่สามารถสร้างขึ้นได้ ถ้าหากสามารถจัดบทเรียนให้พอเหมาะกับความสามารถของเด็ก เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาที่สนองความคิดพื้นฐานทางค่านี้นี้คือ ศูนย์การเรียนรู้ (Learning Center) การจัดโรงเรียนในโรงเรียน (School within School) ฯลฯ

3. การใช้เวลาเพื่อการศึกษา เดิมมีการจัดชั่วโมงสอนให้เท่า ๆ กันทุกวิชา ปัจจุบันมีการจัดการวางสอน โดยพิจารณาเวลาให้สอดคล้องกับลักษณะวิชาที่จะสอน โดยจัดเวลามากน้อยต่างกัน เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาซึ่งสนองความคิดพื้นฐานในเรื่องนี้คือ การจัดการวางสอนแบบยืดหยุ่น (Flexible Scheduling) มหาวิทยาลัยเปิด (Open University) การเรียนทางไปรษณีย์ ฯลฯ

การเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ (Individualized Instruction) เป็นการจัดการศึกษาแบบเปิด (Open Education) ซึ่งมีพื้นฐานบนแนวความคิดพื้นฐานทางการศึกษาทั้งสามประการดังได้กล่าวมาแล้ว คือแนวความคิดเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ความพร้อม และการใช้เวลาเพื่อการศึกษา โดย

ยอมรับว่าบุคคลมีความสามารถ ความสนใจ ความถนัด และแบบการเรียนแตกต่างกัน วิธีการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพได้ใช้ระบบเทคนิควิธี และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เข้ามาช่วยในการเรียนการสอน เช่น ระบบการสอนโดยไม่แบ่งชั้น การสอนเป็นคณะ การสอนแบบศูนย์การเรียน การสอนโดยใช้สื่อประสม การสอนแบบโปรแกรม ฯลฯ

การใช้บทเรียนโมดูลในการเรียนการสอน เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพอีกวิธีหนึ่ง บทเรียนโมดูลเป็นหน่วยการเรียนการสอนซึ่งสมบูรณ์ในตัวเอง สร้างขึ้นให้ผู้เรียนใช้มากกว่าผู้สอน และประกอบด้วยส่วนสำคัญ ๆ หลายส่วน ได้แก่ บทเรียนโมดูลทุกบทจะประกอบด้วยส่วนประกอบพื้นฐานของการเรียนการสอนสามประการคือ จุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียน และการประเมินผล

ได้มีการนำบทเรียนโมดูลมาใช้ในการเรียนการสอนในประเทศไทย โดยมีการสร้างและวิจัย เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลในสาขาวิชาต่าง ๆ อีกทั้งมีการทดลองเปรียบเทียบวิธีการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลกับวิธีการสอนแบบปกติด้วย แต่ยังไม่มียุติเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าบทเรียนโมดูลจะสามารถนำไปใช้ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษได้ เช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ เนื่องจากบทเรียนโมดูลจะช่วยแก้ไขปัญหาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัญหาเรื่องความรู้ของครู แรงจูงใจของนักเรียน พื้นความรู้ซึ่งต่างกันของนักเรียนได้ การใช้บทเรียนโมดูลจะช่วยแก้ปัญหาคำศัพท์ภาษาอังกฤษของครู ซึ่งอยู่ในระดับไม่ตีพอ เนื่องจากการสร้างบทเรียนโมดูลจะต้องมีการวางแผนอย่างถี่ ซึ่งโดยส่วนใหญ่มักจะร่วมมือกันสร้าง และจะมีขั้นตอนต่าง ๆ ในการสร้าง มีการใช้สื่อต่าง ๆ ประกอบ เช่น เทป เพื่ออัดเสียงของเจ้าของภาษา ทำให้แก้ปัญหาคำศัพท์ไม่ถูกต้องของครูได้ด้วย จึงน่าจะมั่นใจได้ว่าการใช้บทเรียนโมดูลจะช่วยแก้ปัญหาในค่านครูได้ และบทเรียนโมดูลจะช่วยแก้ปัญหานักเรียนในด้านพื้นฐานความรู้ซึ่งแตกต่างกันได้ ทั้งนี้เพราะผู้เรียนจะสามารถเรียนได้ตามอัตราความ

เร็วของตนเอง ผู้ที่เรียนเร็วไม่คงคอยผู้ที่เรียนช้า ผู้ที่มีปัญหาในการเรียนก็สามารถซักถามเพื่อนหรือถามครู นอกจากนี้บทเรียนโมดูลจะช่วยแก้ปัญหาเรื่องแรงจูงใจของนักเรียนได้เนื่องจาก ส่วนย่อยของบทเรียนซึ่งมีเค้าโครงร่าง (Prospectus) หรือหลักการและเหตุผล จะทำให้ผู้เรียนทราบถึงความสำคัญของเนื้อหาที่จะต้องเรียน นอกจากนี้การทดสอบก่อนการเรียนจะช่วยให้ผู้เรียนทราบว่า ตนจำเป็นต้องเรียนบทเรียนนี้หรือไม่ และบทเรียนโมดูลยังประกอบด้วยกิจกรรมการเรียน ให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามแบบการเรียนของตน ตามความสนใจ และความถนัด ในการเรียน จะมีการทดสอบเป็นระยะ ๆ ทำให้ผู้เรียนได้ทราบความก้าวหน้าในการเรียนของตน จึงเห็นได้ว่าขบวนการในการเรียนโมดูลจะช่วยแก้ปัญหาในด้านแรงจูงใจ นอกจากนี้วิธีการเรียนแบบนี้ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักช่วยตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษอีกด้วย

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการใช้บทเรียนโมดูล จะมีผลต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ดังได้กล่าวมาแล้ว และวิชาภาษาอังกฤษ 103 เป็นวิชาซึ่งเกี่ยวกับการอ่านทั่ว ๆ ไป จัดว่าเป็นวิชาการอ่านเบื้องต้นในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ซึ่งเปิดเป็นวิชาเลือก สำหรับนักศึกษาซึ่งมีวิชาเอกต่างกันและนักศึกษาในระดับนี้จัดได้ว่าเป็นนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา สมควรที่จะได้มีการส่งเสริมให้รู้จักเรียนด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบในตนเอง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำบทเรียนโมดูลมาทดลองใช้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างบทเรียนโมดูลเรื่อง "การอ่าน" (Reading Passages) และ "คำแนะนำในการใช้" (Directions) ให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อนำบทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ในการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง

สมมติฐานของการวิจัย

1. บทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้น ใช้สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. คะแนนสอบก่อนเรียน (pre-test) และคะแนนสอบหลังเรียน (post-test) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตของการดำเนินงานดังต่อไปนี้คือ

1. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการทดลองมี 61 คน เป็นการทดลองชั้นหนึ่ง ต่อหนึ่ง 1 คน ชั้นกลุ่มเล็ก 10 คน และชั้นภาคสนาม 50 คน โดยชั้นหนึ่งต่อหนึ่ง และชั้นกลุ่มเล็กเป็นนักศึกษาวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ ส่วนชั้นภาคสนามเป็นนักศึกษาวิทยาลัยครูพระนคร
2. การวิเคราะห์ผลการวิจัยไม่คำนึงถึง เพศ วัย ความแตกต่างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม สภาพอารมณ์ของนักเรียนและสิ่งแวดล้อมของห้องเรียน ขณะทำการทดลอง

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองยังไม่เคยเรียนเรื่องการอ่านเนื้อเรื่อง และ คำแนะนำในการใช้ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงมาก่อน
 2. ข้อผิดพลาดอันอาจจะเนื่องมาจากการทดลอง ทำให้ผลการทดลองคลาดเคลื่อนไปบ้าง จึงกำหนดประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้นดังนี้
 - 2.1 สูงกว่าเกณฑ์ คือผลการวิจัยสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2.5 % ขึ้นไป คือบทเรียนโมดูลมีประสิทธิภาพสูงกว่า 82.5/82.5 ถือว่าบทเรียนมีประสิทธิภาพดี
- มาก

2.2 ต่ำกว่าเกณฑ์ คือผลการวิจัยต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2.5 % ลงมาคือ
บทเรียนโมดูลมีประสิทธิภาพต่ำกว่า 77.5/77.5 ถือว่าบทเรียนมีประสิทธิภาพต่ำควร
ปรับปรุง

2.3 เท่าเกณฑ์ คือผลการวิจัยไม่สูงหรือต่ำกว่าเกณฑ์ คืออยู่ระหว่าง
77.5 - 82.5 ถือว่าบทเรียนโมดูลมีประสิทธิภาพ

3. ถ้าผลการทดลอง 80 ตัวหลังต่ำกว่าเกณฑ์ แต่ผลการวิเคราะห์คะแนน
สอบก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ให้ถือว่าบทเรียน
โมดูลมีประสิทธิภาพพอใช้ได้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาวิธีการสร้างจากเอกสารและตำราซึ่งเกี่ยวกับบทเรียนโมดูล และ
ขอคำแนะนำจากอาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย และผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับบทเรียนโมดูล
2. ศึกษาหลักสูตรและเอกสารซึ่งใช้ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 103 ของ
วิทยาลัยครูบางแห่ง ขอคำแนะนำจากศึกษานิเทศก์ และอาจารย์ผู้เคยสอนวิชานี้
เพื่อเป็นแนวทาง เนื่องจากหลักสูตรมิได้กำหนดตำราเรียนเล่มใดลงไปโดยเฉพาะ
3. แบ่งเนื้อหาหน่วยการอ่านเนื้อเรื่องออกเป็น 4 หน่วยย่อยคือ หน่วย
อุปสรรค-ปัจจัย (prefixes-suffixes) หน่วยการหาความหมายของคำ
(Context Clues) หน่วยการจับใจความสำคัญ (Main Idea) และหน่วยการอ่าน
เนื้อเรื่อง (Reading Passage) รวมกับเนื้อหาหน่วยคำแนะนำในกรณีใช้หนังสือเรียน
ทั้งหมด จำนวน 5 หน่วย
4. ศึกษาวิธีการและเขียนวัตถุประสงค์ทั่วไป และวัตถุประสงค์เชิง
พฤติกรรม
5. สร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ทดสอบนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย
บทเรียนโมดูล
6. นำแบบสอบที่สร้างขึ้นแล้วไปทดลองใช้กับตัวอย่างประชากรที่เคยเรียน
เรื่องนี้จำนวน 100 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบสอบ โดยนำคะแนนสอบที่ได้

มาวิเคราะห์ หากค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ ค่าอำนาจจำแนก และระดับความยากง่าย แล้วจึงนำมาปรับปรุงก่อนนำไปใช้ในการทดลองภาคสนาม

7. สร้างบทเรียนโมดูลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
8. ทำการทดลองหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล โดยดำเนินการดังนี้
 - 8.1 การทดลองชั้นหนึ่งต่อหนึ่ง
 - 8.2 การทดลองชั้นกลุ่มเล็ก
 - 8.3 การทดลองชั้นภาคสนามเพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80
9. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพ
10. ประเมินผลและสรุปผลการวิจัย

ความจำกัดของการวิจัย

ผลการทดลองได้ประสิทธิภาพของบทเรียนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ เนื่องจาก

1. พื้นฐานของตัวอย่างประชากรนี้ค่อนข้างต่ำ เนื่องจากประกอบด้วยนักศึกษาวิชาเอกจากวิชาต่าง ๆ แต่ไม่ได้รวมนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษไว้ด้วย เนื่องจากสภาพการแบ่งกลุ่ม จึงทำให้ผลการทดลองต่ำกว่าที่ควรจะเป็น
2. ระยะเวลาในการทดลองน้อยเกินไป แต่วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะต้องอาศัยการฝึกหัด อาจทำให้ผลการทดลองไม่เท่าที่ควร
3. นักศึกษายังไม่คุ้นเคยกับวิธีการเรียนแบบนี้มาก่อน จึงทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงไปได้

ประโยชน์ของการวิจัย

1. เป็นแนวทางในการนำบทเรียนโมดูลไปใช้สอน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง
2. เป็นการเผยแพร่วิธีการสอนแบบใหม่ ๆ ให้กับสถาบันฝึกหัดครู

3. เป็นแนวทางในการใช้วิธีการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ ให้นักเรียนมีความคุ้นเคยกับวิธีการเรียนแบบนี้ และเปลี่ยนบทบาทของครูจากการเรียนแบบยึกยูกุเป็นหลัก เป็นการเรียนด้วยตนเองตามความสามารถ

4. เป็นแนวทางในการสร้างบทเรียนโมดูลหน่วยอื่น ๆ เพื่อครูภาษาอังกฤษจะได้ศึกษาและทดลองสร้าง

5. เป็นแนวทางในการวิจัยต่อไป

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

[1. บทเรียนโมดูล หมายถึงบทเรียนซึ่งมีเนื้อหาสมบูรณ์ในตนเอง อาจอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือรูปแบบอื่น ๆ เช่น สไลด์ เทป บทเรียนโปรแกรม ชุดการสอน ฯลฯ และประกอบด้วยส่วนสำคัญต่าง ๆ หลายประการ บทเรียนโมดูลอาจใช้กับการเรียนแบบเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม]

2. ประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 หมายถึง 80 ตัวแรก เป็นคะแนนที่นักศึกษาทำจากแบบฝึกหัด เฉลี่ยทั้งหมด 80 ข้อ จาก 100 ข้อ คือ 80%

80 ตัวหลัง เป็นคะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบหลังเรียน ได้คะแนนโดยเฉลี่ย 80 คะแนนจาก 100 คะแนน คือ 80%

3. นักศึกษา หมายถึงนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรการศึกษาระดับสูง ทั้งชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ซึ่งเลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 103